

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Sicut nos erga pauperes gerimus, ita se erga nos gerit Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

proposuit, & pretium eius calicem aqua frigida esse uoluit. Sed quando est pauper qui facit eleemosynam, tunc debent eleemosyna eius esse calix aqua frigida. Qui plus habet, plus faciat. Vidua illa de duobus minutis fecit, Zacchaeus dimidium rerum suarum dedit, & ad reddendas fraudes suas, aliud dimidium reseruauit. Eleemosyna illis profunt qui uitam mutauerunt. Das enim Christo egenti, ut peccata tua redimas praeuicta. Nam si ideo illi das, ut liceat tibi semper impune peccare, non Christum pascis, sed iudicem corrumpere conaris: ergo ad hoc facite eleemosynas, ut uestra orationes exaudiantur, & adiuet uos DEVS ad uitam in melius commutandam. Et qui commutatis eandem uitam, in melius commutate, ut per eleemosynas & orationes deleantur mala uestra praeuicta, & futura bona ueniant sempiterna.

VI.

Quis unquam diues tantam habuit potentiam, quis auctoritatem tantam? Pauperi das, & Deus accipit. Immo & pauperi tibi caelum aperit, teque recipit. Recipere in caelum Dei est, sed adeo illi chari sunt pauperes, ut hanc iurisdictionem suam uelit cum illis habere communem. Hanc illorum potestatem quia agnoscunt Principes & Reges, ideo tantis eos sibi largitionibus deuinciunt, sibi que amicos reddere student, ut ab eis in aeterna tabernacula recipiantur. Placilla Theodosij Imper. vxor, teste Theodoro, pauperes & infirmos sua manu fouebat; cum autem quidam uellent illam ab hoc opere auocare, dixit: *Aurum distribuere docet Imperatorem: ego autem pro ipso Imperio, ei qui id ipsum dedit, operam hanc offerre debeo.* S. Augustinus, teste Possidonio, uasa Dominica, ob captiuos, & alios egentes frangi iussit, & in eos dispensari: & si quando Ecclesiae pecunia deesset, populo denuntiabat, non habere se, quod in pauperes erogaret. Acacius Amidae Episcopus, apud Socratem, ut pauperes Persas captiuos, numero septies mille redimeret, uasa sacra uendit, dicens suis clericis: *Deus noster neq. lancibus, neq. poculis eget; quare conuenit hac in militibus afflictos dispensari.* Et Theophilus, apud Sozomenum: *Præstat, inquit, agrotorum corpora, qua uerius Dei templa sunt, restaurare, quam lapidea adificare; quantum magis, quam profana palatia, theatra, sphaeristeria, marmorea equorum stabula?*

VII.

D. Augustino consonat Lactantius, simul etiam inanem. *quemdam metum geromet ab ijs, quos sollicitudo incurrendae paupertatis*

Theodor. l. 5.
hist. c. 18.

Possidon. in
uit. S. Augu-
stin. c. 24.

Socrates l. 8.
cap. 21.

Sozomen l. 8.
cap. 12.

Lactant. l. 6.

perditatis impedit à liberalitate in pauperes. Ita enim loquitur: *Di-*
ces aliquis fortasse: si haec omnia fecero, nihil habebō. Quid enim si ma-
gnus hominū numerus egebit, algebit, capietur, morietur; ut hac faci-
entem vel uno die patrimonio exui, sit necesse: perdamne rem familiarē,
meo aut maiorū labore quaesitam; ut jam ipsi mihi aliena misericordia
uiuendum sit? quid tu tam pusillo animo paupertatē times, quam etiam
vestri Philosophi laudant? nihil hac tutius, nihilq; hac tranquillius esse
testantur? Hoc, quod times, solitudinū portus est. An ignoras, quot
periculis, quot casibus, cum his malis opibus subiaceas? qua tecum bene
agent, si sine tuo cruore transferint. Tu verò onustus incedis, & spolia ge-
ris, quae irriter animos etiam tuorū. Quid ergo dubitas, bene collocare
id, quod tibi forsitan eripiet, aut unum latrocinium, aut existens repente
proscriptio, aut hostilis aliqua direptio? Quid verere, fluxum & fragile
bonum facere sempiternū, aut thesauros tuos custodi DEO credere; ubi
non furem pradonemq; timeas, non rubiginem, non tyrannum? qui apud
DEVM diuus est, pauper esse numquā potest. Si iustitiam tanti putas, se-
quere abiectis oneribus, quae te premunt, libera te ipsum compedibus &
catenis; ut expeditus ad DEVM curras. Magni & excelsi animi est,
despicere, & calcare mortalia. Sed si hanc virtutem non capis, ut diuitias
tuas in arcam DEI conferas, ut fragilibus tibi compares firmiora, libera-
bo te metu. Omnia ista praecepta non tibi soli dantur, sed omni populo, qui
mente coniunctus est, & coheret, sicut homo vnus. Si solus magnis operi-
bus non sufficis, pro virili parte operare iustitiam; sic tamen, ut quantum
diuitijs inter ceteros, tantum opere praecellas. Neq; nunc suaderi tibi pu-
tes, ut rem tuam familiarem minuas, vel exhaustas, sed qua in superua-
cua fueras impensurus, ad meliora conuertas. Vnde bestias emis, hinc
captos redime; unde feras pascis, hinc pauperes ale; unde homines ad gla-
dium comparas, hinc innocentes mortuos sepeli. Quid prodest perditæ ne-
quitia bestiarios facere locupletes, & ad flagitia instruere? Transfer ad
magnum sacrificium male peritura, ut pro his veris muneribus habeas
à DEO munus aeternum. Magna est misericordia merces; cui Deus pol-
licetur peccata se omnia remissurum. Si audieris, inquit, preces supplicis
tui, & ego audiam tuas; si misertus laborantium fueris, & ego in tuo la-
bore miserebor. Si autem non respexeris, nec adiuueris, & ego animum
tuum contra te geram, tuisq; te legibus iudicabo.

Multis res firmari exemplis potest. Praeclarum est illud, quod

de vero cultu
cap. 12.

VIII.

Q 2

de